

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa S. [...] z siedzibą w B. (Szwajcaria) oraz S. [X] z siedzibą w G. (Wielka Brytania)

przeciwko W. K.

o ochronę praw do wspólnotowych znaków towarowych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanego na rzecz każdej z powodowych spółek
kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację poznawanego W. K. od wyroku Sądu Okręgowego w W. uwzględniającego powództwo o ochronę praw do wspólnotowych znaków towarowych.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany uzasadniał wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Podniósł, że w sprawie wystąpiła przesłanka nieważności postępowania z powodu pozbawienia go możliwości obrony swych praw przed Sądem pierwszej instancji, której z naruszeniem art. 386 § 2 k.p.c. nie uwzględnił Sąd odwoławczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego nieważność postępowania jako przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jak również prowadząca do uchylenia zaskarżonego orzeczenia wiąże się z wadliwością postępowania przed sądem drugiej instancji (zob. wyroki SN z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 81, z dnia 10 lutego 1998 r., II CKN 600/97, OSP 1999, nr 3, poz. 58, postanowienie SN z dnia 30 października 2001 r., IV CKN 172/01, OSNC 2002, nr 4, poz. 55), jedynie bowiem to postępowanie objęte jest zakresem kontroli Sądu Najwyższego. Natomiast nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji może być przedmiotem badania Sądu Najwyższego jedynie pośrednio na podstawie zarzutu naruszenia przez sąd odwoławczy art. 368 § 2 k.p.c.

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jureddyczną pozwalającą przyjąć, że

w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze dla innych spraw. Zagadnienie takie powinno być sformułowane na tyle ogólnie, że nie może w nim chodzić o sposób rozstrzygnięcia sprawy (postanowienie SN z dnia 9 września 2004 r. II CZ 94/04, nie publ.).

Na tym tle kwalifikacji istotnych zagadnień prawnych nie można przypisać przedstawionym przez skarżącego zagadnieniom zmierzającym wprost do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia objętego zaskarżonym wyrokiem, a nie do rozstrzygnięcia abstrakcyjnych problemów prawnych.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

aj

I.n